

دیگر وقت حرف زدن نیست

نرگس غفاری دوست، معلم نمونه کشور، فرزند شهید است. او تلاش کرده است زندگی اش را وقف دانش آموزان کند. از آن بانوان جوانی است که به الگوسازی بین دانش آموزان اعتقاد دارد. «از کودکی همین حجابم را داشتم. همیشه و همه جا چادر می پوشیدیم و الگویم برای این پوشش مادرم بود. البته برای این الگو هیچ وقت هیچ جباری وجود نداشت. خودم خواستم چادری باشم. در پوشش هیچ وقت افراط و تفریط نداشته ام که بخواهم مشکلی پیدا کنم. الان برای دخترم هم که یازده ساله است هیچ اجباری نگذاشته ام و خودش انتخاب کرده است. حتی زمانی که دانشگاه می رفتم با چادر سرکلاس ها می نشستیم و هیچ محدودیتی احساس نمی کردم.» او الگوسازی در جامعه راه عمل می داند، نه سخن، و معتقد است باید به جای هر حرف، در عمل و رفتار همه چیز را نشان داد. «الان دیگر وقت حرف زدن نیست. باید عمل کنیم تا بچه ها ببینند و تأثیر بگیرند. وقتی بچه ها و همکاران می بینند چادر من نمایی و فقط برای ساعت مدرسه نیست، از من یاد می گیرند و به این سمت کشیده می شوند. از طرفی دیگر، خانواده و جامعه باید در موضوع حجاب مکمل یکدیگر باشند اینک من در مدرسه بچه ها را ترغیب کنم و خانواده مانع شود! متأسفانه این تناقض ها برای نسل امروز ما بسیار آزاردهنده است. همان قدر که معلم، مدیر و دوست الگو هستند، مادران هم الگوی بچه ها هستند و باید به این موضوع توجه کنند. در کنار آن، به نظرم خلأ کار فرهنگی در جامعه ما زیاد است. باید روی الگوهایی مانند شهدا و وصیت نامه های آنان که همگی در باره ضرورت و اهمیت حجاب حرف می زنند کار کنیم. چرصادی شهدایی مثل شهید علی زاده که از شهدای مدافع حرم است به گوش جوان ما نمی رسد؟! او در آخرین لحظات، از پشت بی سیم، در بدترین شرایط با دخترش ندا صحبت می کند و وصیت می کند مراقب حجابش باشد.»

+ یک کار خوب به من پیامور

خانم غفاری دوست که این روزها مدیریت دبستانی دخترانه را برعهده گرفته است، برای پرورش دختران عفیفه و باحجاب در مدرسه طرح های مختلفی اجرا می کند. «ما طرح ها و برنامه های مختلفی در مدرسه برای بچه ها داریم که متناسب با موضوع انتخاب پوشش مناسب است. یکی از برنامه های ثابت در مدرسه ما معرفی برترین های حجاب است. در برنامه های مختلف، آن ها را معرفی می کنیم و به بچه ها هدیه می دهیم. عکس بچه های باحجاب را در گروه مدرسه می گذاریم و آن ها را معرفی می کنیم. گاهی هم عکس های دونفره هم می گیریم. برای بچه ها عکس گرفتن با مدیر مدرسه اهمیت دارد. ما الگوی بچه ها هستیم و باید مراقب باشیم. خاطرم هست یک دختر داشتیم که با چادر سرکلاس می نشست. نگهداری چادر برای بچه های کوچک تر یک روز معلمش آمد دفتر و به من گفت هرچه به این بچه گفته است چادرش در بیاورد چون نمی تواند تکالیفش را انجام دهد، قبول نکرده و گفته است تا خانم مدیر چادرم را نبیند آن را در نمی آورم. بلافاصله با هدیه ویژه بچه های محجبه به کلاس آن ها رفتم و از او قدر دانی کردم. با هم عکس گرفتیم و در گروه مدرسه گذاشتم. کلی خوشحال شد و از آن به بعد، سر کلاس چادرش را برمی داشت. این نتیجه همان رفتارها و الگوهایی است که گاهی از آن ها غافل هستیم.»

در رفتار و گفتار هم عفیف باشیم

انسیه حیدر زاده به عنوان یک کارآفرین و مؤسس مرکز کسب و کار «جهش ساز» که بانوان سرپرست خانوار زیادی را به مستقیم به بازار هدایت کرده پوشش چادر را از زمانی که دختر بچه ای هفت ساله بوده است انتخاب می کند. «می دیدم که مادرم و خواهرانم پوشش کامل دارند. به تبعیت از آن ها من هم چادری شدم ولی این پوشش اجبار نبود بلکه نوعی الگوبرداری بود که من از مادرم آموختم. اکنون هم دخترم از من می آموزد. دختر چهارونیم ساله من هر وقت می بیند من چادر سرم می اندازم، او هم چادر می پوشد. وقتی می گویم نیازی نیست تو چادر بپوشی و هنوز به سن تکلیف نرسیده ای، می گوید: نه، شما که چادر می پوشی من هم باید بپوشم و وقتی نامحرم می آید حجاب داشته باشم.»

+ درست بپوشیم

او چادر را پوششی کامل می داند که با داشتن آن هیچ کم و کاستی برای فعالیت های اجتماعی یک زن نمی تواند وجود داشته باشد. «منی خواهم بگویم که تنها با چادر می شود حجاب داشت اما چادر کمال حجاب است. همین حجاب کامل هم باید در رفتار و گفتار نشان داده شود. یعنی هم عفت و حیاداشته باشیم، هم با این ملزومات زنان، به نقش آفرینی در جامعه بپردازیم. یک خانم چادری با این پوشش حد و مرز مرادات اجتماعی خود با دیگران را مشخص می کند.»

+ چادر، یک ادبیات خاص

این بانوی کارآفرین معتقد است که پوشش چادر در جامعه حرف هایی برای گفتن دارد و بسیاری از بانوان با همه سختی ها برای حفظ جامعه، پوشش کامل خود را رعایت می کنند. «چادر یک پوشش باوقار است که به جامعه و به زندگی نظم می دهد و یکدستی ایجاد می کند. ما برای جامعه و حضور در آن، خود را در پوشش چادر حفظ می کنیم. به نظرم چادر یک ادبیات خاص هم هست که در مرادات اجتماعی خیلی چیزها را مشخص و معین می کند. پوشش ما حرفی برای گفتن دارد و خانم هایی که چادر می پوشند از همان اول در مرادات اجتماعی خود اعلام می کنند چگونه هستند و چه خط قرمزهایی دارند. حتی وقتی یک دختر بچه چادر به سر می کند، نوع نگاه ها به او تغییر می کند. چه رسد به خانم های بالغی که نگاه های مسموم و آلوده به آن ها زیاد است.»

+ ضرورت حضور فعال در جامعه

این مادر موفق که به جای هر حرفی ترجیح می دهد در عمل فرزندان خود را آموزش دهد، جای خالی زنان محجبه را در بسیاری از عرصه های جامعه خالی می بیند. «من با این حجاب و با این چادر در همه برنامه ها شرکت می کنم. گاهی تنها چادری جمع من بوده اما انتخاب کرده ام که این گونه باشم. خیلی وقت ها برای این حضور با وجود چهار فرزند تحسین شده ام و برای خیلی ها عجیب بوده که یک خانم چادری توانسته است یا اینکه می تواند تا این اندازه فعال باشد. این تعجب به دلیل جای خالی ای است که زنان چادری در بسیاری از برنامه ها، دوره ها و محفل ها دارند. به نظر می رسد باید حضور فعال تری از بانوان محجبه در همه عرصه های جامعه دید و با حضوری فعال و اثرگذار، این تفکر را که زنان چادری فقط مجلس روزه و حوزه علمیه می روند تغییر داد.»

رشد داد

بین کردن ها برای افرادی که آن ها را قبول ندارند و نمی پذیرند جنبه سوعات را باید خودت درک کنی تا به آن ها برسی. در مسیر فعالیت های زی، وقتی تنهایی از مشهد به دورترین مناطق سفر می کردم، تنها منیت می داد چادرم بود. خیلی وقت ها در همین چادر پناه می گرفتم دم. این چادر به من احساس امنیت، وقار، شخصیت و ابهت می داد. رو پوشش به من اعتماد کرده و در کارهای جهادی مشارکت کرده اند. خیلی ها هم برای چادری بودن تخریب کرده اند و به من توهین شده است.»

گ حجاب و احترام به بانوان محجبه را یکی از ضرورت های جامعه ه شده است. «هجده ماهی که در لرستان بودم و برای زلزله زدگان کار یم با چادر بود. آنجا به زنانی که مکه رفته اند حاجی می گویند. به من در اذیت نمی شوی؟! می گفتم من این طوری راحت هستم. در همین ستا مثل من شده بود. روسری های خود را مدل من می بستند و این من بود، نه شعار دادن و منع کردن. نسل جوان ما به الگوی مناسب سفانه این الگو در اختیار آن ها قرار ن بیشتر به بانوان باشد. بارها پیش کنار خیابان برای ماشین ایستاده ام ناب ماشین زودتر پیدا می شود جوابی که به خانم های باحجاب ت. آنچه امروز جامعه ما گرفتار آن است که باید فکری به حال آن ها

چادر حریم من است

دیگر، هیچ وقت هم برخوردی با حجاب من نشده و برای آن ها جذاب و اثرگذار بوده است. دست بر قضا پیش آمده است که برخی از مردم کشور خودمان من را سرزنش می کنند که در کشورهای دیگر چرا چادر می پوشی! من هم جواب می دهم که این انتخاب من است.»

+ من هم دچار چالش شده بودم

او که خود دختری دوازده ساله دارد چالش در انتخاب حجاب را حق همه افرادی می داند. «شاید در دوران بلوغ، خود من هم دچار چالش شده بودم که آیا می خواهم چادری باشم و حجاب برتر را انتخاب کنم یا نه. چند سالی هم با خودم کلنجار رفتم ولی در نهایت چادر را انتخاب کردم. الان اگر این پوشش را نداشته باشم، احساس برهنگی می کنم. این حق انتخاب را به دخترم هم می دهم. او حق دارد با تحقیق انتخاب کند و من در کنارش کمک می کنم انتخاب بهتری داشته باشد. نوجوانی، سن پرچالشی است که من کوشش کرده ام مسائل و مشکلات را با حضور یک مشاور به عنوان نفر سوم حل کنم و اجازه ندهم موضوعی حل نشده باقی بماند.»

+ نداشتن پوشش بنیان خانواده را سست می کند

این مادر برای درونی کردن حجاب برای دخترش و همه دختران مطالعه و تحقیق را به جای هر اجباری به خانواده ها پیشنهاد می کند. نظرش این است که آنچه افراد انتخاب کنند ماندگار است. «به دخترم و دخترانی که می خواهند پوشش خود را انتخاب کنند پیشنهاد می کنم، تاریخ بخوانند. این پوشش در گذشته هم وجود داشته است و به گواه تاریخ، هر جا از پوشش فاصله گرفته ایم، آسیب های زیادی دیده ایم.»

ریحانه اکبری از بانوان دهه شصتی است که در کنار همسری و مادری، یک کارآفرین برتر زنبرداری، تولید گیاهان دارویی و ایجاد اشتغال در کشور شناخته می شود. او در سفر اخیر انسیه خزعلی، معاون رئیس جمهور در حوزه زنان، تقدیر شد، بانوی کارآفرینی که در یک خانواده مذهبی به رشد و بالندگی رسیده اما پوشش و حجاب را پس از چالش های دوران نوجوانی، خود انتخاب کرده است. «شرایط و محیط زندگی روی این انتخاب خیلی نقش داشته ولی هیچ وقت اجبار نبوده است. این لطف خداوند بوده که در خانواده ای مذهبی به دنیا آمده ام و این آموزه ها زمینه های دوست داشتن حجاب را در من ایجاد کرده است. از طرفی دیگر، تحقیق و پژوهش های خودم هم در این انتخاب نقش داشته است. ضمن اینکه واقعا به درک این جمله رسیده ام که پوشش باعث امنیت بانوان و دختران است. واقعا احساس می کنم اگر چادرم نباشد امنیت ندارم و با نگاه های بیمارگونه اذیت می شوم. در واقع، تا این اندازه برای خودم ارزش قائل می شوم که هر چشمی نگاهم نکند. به نظرم چادر یک حریم است و من با پوشیدن آن اعلام می کنم هر کسی را در حریم خودم راه نمی دهم.»

+ می گویند چرا چادر می پوشی!

ریحانه اکبری در سفرهای خارجی خود نیز چادر را کنار نمی گذارد و با همین پوشش در کشورهای دیگر حضور می یابد. او از انتخابی که کرده است راضی است. «راضی هستم و در سفرهای مختلف به کشورهایی مانند ترکیه، هندوستان، قزاقستان، گرجستان و... هیچ وقت چادرم را برنداشتم بلکه با رعایت پوشش من، دیگران هم متوجه شدند که با حجاب هم می توان سفر خارجی رفت. خیلی ها فکر می کنند وقتی حجاب دارند نمی توانند زیبا باشند ولی این گونه نیست. به تازگی نیز سفری کاری به قزاقستان داشتم. به نظرم همین که خودمان عالم و عامل باشیم کافی است. دیگران رفتار ما را که ببینند جذب می شوند. علاقه و دوست داشتن حجاب در ذات همه هست. فقط باید از راه درست منتقل شود. مثلاً در همین سفر من، هر روز یک روسری رنگی زیر چادر می پوشیدم که برای این خانم ها جذاب بود. جالب است که در کشورهای